

62. Fra forhenværende Ambulancesoldat Thomas Christian Christensen af Sønderholm om Invalidforsørgelse. (Indbragt den 11te Februar 1887 af Folkethingsmanden for Aalborg Amts 5te Valgkreds, W. Holm.)

Andragendet er saalydende:

„Henholdende mig til hoslagte Løgeattest og til de Papirer, som jeg har indsendt til Bestyrelsen for Invalidforsørgelsen og Finantsministeriet, tillader jeg at henvende mig til den høie Rigsdag for ved dennes Mellemkomst forhaabentlig at faae Pension, hvortil jeg formentlig er berettiget. Jeg er villig til at lade mig undersøge af Enhver, som fortaar sig paa Arbeide; han vil se, at Følgerne af mit Saar ere saadanne, at jeg maa kaldes Invalid.“

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Finantsministeren.

63. Fra Husmand Søren Andersen Lundby af Staun om Invalidforsørgelse. (Indbragt den 11te Februar 1887 af Folkethingsmand for Aalborg Amts 5te Valgkreds, W. Holm.)

Andragendet er saalydende:

„Undertegnede Husmand Søren Andersen (Lundby), født i Lundby Sogn, Aalborg Amts 92de Løgd den 1ste Mai 1819, gjorde Tjeneste som Menig i den 1ste Slesvigste Krig ved 5te Reserverbataillons 3die Kompagni, i hvilken Tjenestetid jeg maatte, da jeg deltog i Slaget ved Kolbing den 23de April 1849, friste den Skæbne at blive ramt af en Geværkugle, som gik gennem høire Arm og høire Side som Følge af det store Blodtab, som disse 2 Saar foranledigede, faldt jeg strax om og kom til at ligge paa Jorden i en daarlig Forfatning, indtil jeg faldt i Sjendens Hænder og blev indlagt paa Lazarettet Nr. 1 i Kolbing, hvor jeg nød Kur og Pleie i 7 Uger, hvorefter jeg senere blev forflyttet til forskellige andre Lazaretter og efter 4 Maaneders Forløb udskreven som nogenlunde helbredet og udløst af Fangerstabet imod Løsladelse af tybste Fanger. Nagtet mine Kræfter vare svækkede i betydelig Grad, ønskede jeg atter at kæmpe for Fædrelandet og kom til Afdelingen igjen den 23de August s. A. 1850 den 25de Juli, da jeg deltog i Slaget ved Isted, maatte jeg atter friste en Skæbne, idet jeg blev ramt i venstre Die af en haard Gjenstand, som berøvede mig Synet paa dette Die, mulig var en Betændelse, som paafulgte, mest Marfag dertil; thi jeg blev paa Grund af dette Saar ikke indlagt paa noget Lazaret, men vedblev at kæmpe, indtil jeg i Februar 1851 blev hjemsendt og var da forfremmet til Underkorporal. Noget Tid efter min Hjemkomst fik jeg først rigtig Jølelsen af mine Saar, idet jeg, der er bondesødt og henvist til at fortjene mit Brød med tungt Bondearbeide, strax mærkede Svækkelse og havde for saa vidt ingen Kræfter i den saarede Arm, hvorfor jeg havde Besværlighed med at fortjene det allernødvendigste til mit Ophold. Det foranledigede, at jeg samme Aar (1851) fremstillede mig for Sessjonen i Løgstør og blev der erklæret for stedse uskicket til al Krigstjeneste, hvorefter jeg i 1852 tillod mig at indgaa til den høie Invalidbestyrelse med et Andragende om at blive forserget som Invalid, men lod nævnte Bestyrelse mig ved de stedlige Myndigheder underrette om, at denne ikke kunde bevilge det Ansøgte paa Grund af, at jeg var forbleven i Krigstjenesten, og Saarene ikke har foranlediget min Passation strax. Da jeg saaledes ingen Forsørgelse blev tilkjendt, maatte jeg døie meget for at erhverve Jøden, men fik dog heldigvis nogen Kjenstfab til Kreaturhandel, hvoraf jeg havde en lille Indtægt i mange Aar, da jeg ellers havde været henvist til den offentlige Fattigforsørgelse. Men med Alderen svækkedes jeg i den Grad, at jeg ikke længere er skicket dertil, hvorfor jeg i April Maaned s. A. tillod mig at indgaa til det høie Finantsministerium med et Andragende om at maatte blive anerkjendt som Invalid, men har dette høie Ministerium, som det vil ses af medfølgende Svar, ikke fundet Anledning til at bevilge det ansøgte. Paa Grund heraf, og da det er paafaldende tungt for mig, at jeg i min Alderdom som Følge af en Læsion, der er paakommet i Statens Tjeneste, i Forening med min Tjenstivrighed ikke alene daglig skal lide Uro og Smerte, men ogsaa føle Savnet af min Arbeidsdygtighed og have Udsigt til at skulle henleve mine sidste Dage i Udsælhed, og mulig blive henvist til den offentlige